

РЕШЕНИЕ

№ 13185

гр. София, 03.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 71 състав, в публично заседание на 04.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **13146** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл.46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Я. А. А. Х., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], подадена чрез адв. Г., против Заповед УРИ 5392 ПАМ-1349/30.11.2025 г., издадена от Началника на 01- Сектор при ООДЦ- СДВР, с която на чужденеца на основание чл. 44, ал. 1 и чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ е наложена ПАМ "връщане до страна по произход" - С..

Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на заповедта по съображения в жалбата и съдебно заседание, които се свеждат основно до доводи за отсъствие на опасност от укриване и наличие на опасност за живота му при връщане в страната на произход.

Ответникът не е представляван и не е заявил становище.

Административен съд София - град, I отделение, 71-ви състав, като взе предвид изложените от страните доводи и становища и извърши съвкупна преценка на доказателствата, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, но е неоснователна.

Според разпоредбата на чл. 41, т. 4 ЗЧРБ, принудителната административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 с. з. – "връщане" се налага, когато "по отношение на чужденеца има влязло в сила решение за отказ, прекратяване или отнемане на международна закрила или убежище; връщане се налага след писмено потвърждение от Държавната агенция за бежанците и в случай че производството по Закона за убежището и бежанците е прекратено с влязло в сила решение и чужденецът не е поискал разглеждането на молбата му да бъде довършено". В процесната заповед издателят ѝ, за да мотивира материалноправното основание за налагане на ПАМ се позовава на Докладна записка

№ 5392р-1163/30.11.2025 г. и на Решение № 1099/30.01.2025 г. на председателя на ДАБ. В докладната записка се споменава за решението на ДАБ, с което чужденецът е получил отказ да му бъде предоставена международна закрила, с посочване, че след обжалване пред Съд същото е влязло в законна сила на 21.05.2025 г. Тези обстоятелства ответникът удостоверява и с представяне на съдебното решение по адм. дело № 345/2025 г. на АС- Хасково с отбелязване на влизането му в сила. В докладната записка се сочи още, че жалбоподателят е отказал да се завърне доброволно в страната на произход С., заявявайки, че ще предприеме постъпки за заминаване в друга европейска държава от З. Европа.

Заповед № УРИ 5392 ПАМ-1349/30.11.2025 г. е издадена от материалнокомпетентен административен орган. Изложените мотиви, съдържанието на които е подкрепено от цитираните в акта писмени доказателства позволяват осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност.

Разпоредбата на чл. 44, ал. 2 ЗЧРБ задължава компетентният да наложи ПАМ административен орган, да отчете: продължителността на пребиваване на чужденеца на територията на Република България, категориите уязвими лица, наличието на производства по Закона за убежището и бежанците или производства за подновяване на разрешение за пребиваване или друго разрешение, предоставящо право на пребиваване, семейното му положение, както и съществуването на семейни, културни и социални връзки с държавата по произход на лицето. Обстоятелствата са изброени изчерпателно. Специалният закон е въвел задължение за административния орган да съобрази положението в страната на произход, само при издаване на заповед за експулсиране (арг. чл. 44а, ал. 1 ЗЧРБ). Съобразяването с тези изисквания е част от съдържанието на оперативната самостоятелност, с която несъмнено е разполагал ответникът. Съдебният контрол върху тази самостоятелност се ограничава до установените с чл. 169 АПК правомощия. Нормите, които регламентират условията за прилагане на мерките за административна принуда са императивни и като такива - задължителни за компетентния административен орган. Той е задължен да изясни всички, релевантни за случая факти и обстоятелства (чл. 35 АПК), и това задължение е било изпълнено в процесния случай, понеже е установил наличието на условията, по смисъла на чл. 41, т. 4 ЗЧРБ. Административното производство за налагане на ПАМ, предвидени в специалния закон се различава от същинското такова по реда на Глава пета, Раздел I АПК. В случая (каза се) наличието на приключила административна процедура с влязло в законна сила решение на председателя на ДАБ е юридически факт, който не може да бъде променен в резултат от активно участие на чужденеца в производството за издаване на процесната заповед.

От друга страна липсата на данни Заповед № УРИ 5392 ПАМ-1349/30.11.2025 г. да е съобщена на чужденеца при връчването ѝ, в присъствието на преводач не съставлява съществено процесуално нарушение. Очевидно е, че това не е създадо обективни затруднения у чужденеца, да се свърже с адвокати, които винаги удобно са на разположение в такива случаи, и да оспори в срок заповедта пред Съда.

Водим от горното и на основание чл. 172, чл. 172а, чл. 143, ал. 1 АПК, вр. чл. 46, ал. 1 ЗЧРБ, Административен съд София - град, 71-ви състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. А. А. Х., гражданин на С., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], чрез адв. Г., против Заповед УРИ 5392 ПАМ-1349/30.11.2025 г., издадена от Началника на 01- Сектор при ООДЦ- СДВР, с която на чужденеца на основание чл. 44, ал. 1 и чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ е наложена ПАМ "връщане до страна по произход" - С..

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14 - дневен срок от съобщаването.

Съдия: